

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocații Cernit Taisia și Albu Inga în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Szabo Attila, născut la 14 decembrie 1971, originar și domiciliat în Ungaria, 1161 Budapesta str. Csillag 13.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 23.10.2014-03.04.2015

2. instanța de apel: 28.10.2015-11.04.2016

3. instanța de recurs: 07.06.2016 - 12.07.2016

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 03 aprilie 2015, Szabo Attila, a fost:
  - achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 27, 248 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii;
  - recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10.000 lei.
2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că Szabo A. pe parcursul unei perioade nedeterminate de timp, în circumstanțe și împreună cu alte persoane necunoscute, a falsificat pașaportul Republicii Guineea-Bisau cu nr. AAIN55244, eliberat pe numele Szabo Attila, născut la 14 decembrie 1971, pe care la deținut până la data de 09 septembrie 2014, când a fost depistat de către colaboratorii Poliției de Frontieră a Republicii Moldova în mijlocul de transport de model Toyota Highlander II 3.3, cu nr. WIN. JTEEW44A192030622 și cu n/î DL-1952-Z, cu care Szabo A. s-a prezentat la Punctul de trecere a frontierei Albița – Leușeni. Potrivit raportului de expertiză nr. 303 din 12 septembrie 2014, blancheta pașaportului Republicii Guineea-Bisau cu nr. AAIN55244, eliberat pe numele Szabo Attila, a fost confecționat la întreprinderea poligrafică specializată în confecționarea blanchetelor de documente, iar pagina cu date personale nu a fost personalizată de autoritățile competente (formular de pașaport furat).

Tot el, pe parcursul unei perioade nedeterminate de timp, în circumstanțe și împreună cu alte persoane necunoscute, a falsificat pașaportul tehnic al mijlocului de transport de model Toyota Highlander II 3.3, cu nr. WIN. JTEEW44A192030622 și cu

n/î DL-1952-Z, înregistrat pe numele lui Szabo A. în Republica Senegal, Dakar Port Nord nr. 27976, fapt ce nu corespunde realității. Ulterior, la data de 09 septembrie 2014, în jurul orei 17:00 Szabo A., conducând mijlocul de transport menționat supra, a prezentat certificatul de înmatriculare falsificat reprezentanților Poliției de Frontieră a Republicii Moldova la punctul de trecere Albița-Leușeni, intenționând de a introduce mijlocul de transport menționat pe teritoriul Republicii Moldova, în baza actului fals. Potrivit raportului de expertiză nr. 303 din 12 septembrie 2014, blancheta certificatului de înmatriculare al Republicii Senegal, eliberat automobilului de model Toyota Highlander II 3.3, pe numele Szabo Attila, a fost confecționată din hârtie simplă, fără filigran de protecție, încorporate în masa suportului.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului a fost calificată *de drept* în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal – *confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșite de două sau mai multe persoane, săvârșite referitor la un document de importanță deosebită.*

De către organul de urmărire penală, Szabo A. a fost învinuit, că urmărind scopul introducerii ilegale, prin contrabandă, pe teritoriul Republicii Moldova a mijlocului de transport de model Toyota Highlander II 3.3, cu nr. WIN. JTEEW44A192030622 și cu n/î DL-1952-Z, valoarea în vamă a căruia constituie 299.329 lei - ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Totodată, de către organul de urmărire penală, i se încriminează, că în scopul înlesnirii trecerii ilegale peste frontiera vamală a mijlocului de transport, a plasat pe partea din față și spate a mijlocului de transport inscripții "CD", mizând pe faptul, că reprezentanții poliției de frontieră vor percepe acest mijloc de transport ca aparținând corpului diplomatic, ceea ce va înlesni trecerea frontierei de stat, iar în confirmarea acestei ipoteze, Szabo A., a prezentat colaboratorilor de poliție o legitimație cu inscripția " CD SIC DIPLOMATIQUE INTERNATIONAL" și prin intermediul unei terțe persoane, prin legătură telefonică, s-a prezentat ca fiind diplomat responsabil de relațiile comerciale din partea Guineei-Bissau și Senegal în Europa, însă din cauze independente de voința lui, fiind depistat în cadrul controlului vamal, aceasta nu și-a produs efectul.

Potrivit învinuirii de către organul de urmărire penală, acțiunile lui Szabo A., au fost încadrate în baza de art. 27, 248 alin. (5) Cod penal – *tentativă de contrabandă, adică acțiuni intenționate îndreptate spre trecerea peste frontiera vamală a R.M. a obiectelor cu folosință frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, săvârșită în proporții deosebit de mari, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-au produs efectul.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Szabo A. să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, stabilindu-i amendă 400 unități convenționale;

- art. 27, 248 alin. (5) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a-i stabili prin cumul total al pedepselor, 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8.000 lei.

În motivarea apelului a invocat că:

- vinovăția lui Szabo A. este demonstrată prin declarațiile sale, a martorilor Damian S., Cenușă V., Grăjdieru G., Pleșca V., prin materialele dosarului, ce au fost legal dobândite de către organul de urmărire penală și cercetate de către instanța de judecată fiindu-le dată o apreciere subiectivă;

- inculpatul a recunoscut, că deținea pașaport fals, de unde rezultă că acesta cunoștea și despre faptul falsificării pașaportului de înmatriculare a mașinii;

- infracțiunea a fost consumată din momentul prezentării lui Szabo A. în zona de control vamal a Punctului de trecere a Frontierei de stat Albița-Leușeni și înmânarea reprezentanților poliției de frontieră a pașaportului tehnic falsificat, intenția sa fiind îndreptată anume spre trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mijlocului de transport cu folosirea frauduloasă a documentelor de identificare vamală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2016, a fost admis parțial apelul declarat, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Szabo A., a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza: - art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis; - art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10.000 lei.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, i-a fost stabilit prin cumul total al pedepselor, 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul – 10.000 lei.

În legătură cu faptul că amenda a fost executată, s-a dispus pentru executare pedeapsa numită de 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că uzând de dreptul de a verifica legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin efectuarea unei aprecieri proprii asupra veridicității fiecărui mijloc de probă în parte, cât și a unei aprecieri în ansamblu a concluziei finale și-a format o convingere proprie referitor la starea de fapt și de drept, cu privire la existența infracțiunii.

Astfel, instanța de apel cercetând probele a constatat, că Szabo A. urmărind scopul introducerii ilegale, prin contrabandă, pe teritoriul Republicii Moldova a mijlocului de transport de model Toyota Highlander II 3.3, cu nr. WIN. JTEEW44A192030622 și cu n/î DL-1952-Z, valoarea în vamă căruia constituie 299.329 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari – la data de 09 septembrie 2014, în jurul orei 17:30 Szabo A., conducând mijlocul de transport menționat supra, a prezentat cu bună știință certificatul de înmatriculare falsificat reprezentanților Poliției de Frontieră a Republicii Moldova la punctul de trecere Albița-Leușeni. Potrivit raportului de expertiză nr. 303 din 12 septembrie 2014, blancheta certificatului de înmatriculare al Republicii Senegal, eliberat automobilului de model Toyota Highlander II 3.3, pe

numele Szabo Attila, a fost confecționată din hârtie simplă, fără filigran de protecție încorporate în masa suportului.

Tot el în scopul înlesnirii trecerii ilegale peste frontiera vamală a mijlocului de transport, a plasat pe partea din față și spate a mijlocului de transport inscripții "CD", mizând pe faptul că reprezentanții poliției de frontieră vor percepe acest mijloc de transport ca aparținând corpului diplomatic, ceea ce va înlesni trecerea frontierei de stat, iar în confirmarea acestei ipoteze, Szabo A., a prezentat colaboratorilor de poliție o legitimație cu inscripția " CD SIC DIPLOMATIQUE INTERNATIONAL" și prin intermediul unei terțe persoane, prin legătură telefonică, s-a prezentat ca fiind diplomat responsabil de relațiile comerciale din partea Guineei-Bissau și Senegal în Europa, însă din cauze independente de voința lui, fiind depistat în cadrul controlului vamal, aceasta nu și-a produs efectul.

În opinia instanței de apel, necătând la faptul că inculpatul, vina în comiterea infracțiunilor imputate nu a recunoscut-o, culpabilitatea acestuia este demonstrată prin declarațiile martorilor Damian S., Cenușă V., Grăjdieru G., Pleșca V., **Torh A., Toth B.**, Bîrza D. și prin materialele cauzei, și anume: procesul-verbal privind actele de constatare din data de 10 septembrie 2014 (f.d. 23-24, v. I), raportul de expertiză nr. 303 din 12 septembrie 2014 (f.d. 143-150, v. I); procesul-verbal de examinare a trecerii de frontieră din data de 01 octombrie 2014 (f.d. 154-155, v. I); procesul-verbal de examinare a mijlocului de transport (f.d. 184-186 v. I).

În asemenea circumstanțe instanța de apel a dat o nouă apreciere probelor administrate în cauza penală, considerând ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel, a menționat faptul, că contrabanda prevăzută de art. 248 alin. (5) Cod penal, include elementele laturii obiective prevăzute de alin. (1), (2), (3), (4) ale acestui articol cu calificativele: 1) de două sau mai multe persoane; 2) de o persoană cu funcție de răspundere, cu folosirea situației de serviciu; 3) în proporții deosebit de mari. Astfel, prin folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală se are în vedere utilizarea în calitate de mijloace de săvârșire a contrabandei: 1 – documente false; 2 – documentele nule; 3 – documentele obținute pe cale ilegală; 4 – documentele care se referă la alte bunuri decât cele care sunt în realitate însoțite de asemenea documente; 5 – mijloace de identificare vamală autentice, dar care se referă la alte bunuri decât cele care au fost în realitate identificate cu mijloacele date.

Totodată, instanța de apel a constatat, că din materialele cauzei penale, s-a stabilit cu certitudine tentativa de introducere ilegală pe teritoriul R.M. a mijlocului de transport de model Toyota Highlander II 3.3, cu nr. WIN. JTEEW44A192030622 și cu n/î DL-1952-Z, de către Szabo A., prezentând spre control cu bună știință pașaportul tehnic falsificat. Mai mult, instanța de apel a menționat și faptul, că prima instanță pripit a adoptat o soluție de achitare pe capătul de învinuire prevăzut de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, conducându-se de declarațiile inculpatului și ignorând restul probelor prezentate de partea acuzării. Astfel, nu a fost acceptată concluzia primei instanțe, că deținerea și folosirea actelor false de către inculpat nu au fost îndreptate spre realizarea scopului de a introduce prin import mijlocul de transport în Republica Moldova

De asemenea, instanța de apel a menționat faptul, că intenția inculpatului de a trece ilegal, prin folosirea frauduloasă a pașaportului tehnic falsificat al mijlocului de transport, peste frontiera vamală, a fost dovedită prin încercarea de a se legitima ca diplomat, ceea ce presupune înlesnirea trecerii frontierei de stat. Iar intenția inculpatului de a se legitima, ca fiind diplomat a fost realizată fiind perceput în această calitate de către reprezentanții poliției de frontieră din Republica Moldova până când de către Consulatul Ungariei acest lucru a fost infirmat, stabilindu-se clar că Szabo Attila de fapt nu este diplomat, iar legitimația acestuia nu este un act oficial eliberat de autoritățile ungare, fiind un card-club.

Contrar opiniei primei instanțe, instanța de apel a apreciat, că scopul și motivul infracțiunii de contrabandă pot fi diferite, ce nu influențează încadrarea juridică a infracțiunii, menționând și faptul că infracțiunea de contrabandă este una formală, fiind consumată în moment ce inculpatul s-a prezentat în zona vamală a punctului de trecere a frontierei de stat Albița-Leușeni și a prezentat reprezentanților poliției de frontieră pașaportul tehnic falsificat, drept dovadă a deținerii dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a precizat că situația de fapt a fost temeinic stabilită în baza unei ample analize a întregului material probator administrat atât la faza urmăririi penale, cât și în ședințele de judecată a instanței de apel, faptele inculpatului fiind just încadrate în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, luând în considerație gravitatea infracțiunii comise, persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, ce atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, pedeapsa având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Avocatul Cernit T. în numele inculpatului, prin care solicită casarea hotărârii instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel a apreciat superficial declarațiile martorilor apărării punând la baza deciziei doar declarațiile martorilor acuzării;

- prima instanță corect a ajuns la concluzia, că nu există legătură cauzală nici directă, nici indirectă între acțiunile inculpatului de deținere a pașaportului tehnic al mijlocului de transport și intrarea acestuia pe teritoriul Republicii Moldova în scop de deplasare în vizită de scurtă durată;

- acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 8), 10), 12) Cod de procedură penală.

6.2. Avocatul Albu I. în numele inculpatului, prin care solicită casarea hotărârii instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului recurentul invocă motive similare cu cele ale avocatului Cernit T., subsidiar menționând și:

- instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 402 Cod de procedură penală, astfel termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței;
- instanța de apel nu s-a expus clar referitor la falsificarea, deținerea și folosirea documentelor ce s-au dovedit a fi false;
- nu este clar faptul anunțării inculpatului în căutare, deoarece pe tot parcursul examinării cauzei penale era cunoscut locul aflării acestuia, fapt confirmat prin materialele anexate la cauza penală.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 7), 8), 10), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către Cernit T., solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece criticile formulate de recurent nu conțin indicii erorilor de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate. Astfel, recursul nominalizat nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

8. Judecând motivele recursurilor declarate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează, că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Din textul recursurilor declarate, se constată că recurenții invocă drept temeiuri de declarare a acestora prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 7), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, și anume, menționând că: *„hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția; apelul a fost introdus tardiv; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Colegiul lărgit, verificând argumentele recursurilor declarate, în raport cu actele cauzei și decizia atacată a instanței de apel, constată că această instanță și-a motivat decizia în conformitate cu exigențele stipulate exhaustiv în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel aceasta cuprinzând temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de către procuror.

Așadar, conform art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de

apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

La fel, Colegiul lărgit reține, că în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă de a casa sentința și a pronunța o nouă soluție, ce este expusă desfășurat și argumentat, menționată și în **pct. 5** din prezenta decizie.

Astfel, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, oferind răspunsuri la toate argumentele invocate în apel, (f.d. 177-186 v. 2), specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de admitere a apelului declarat de procuror, pronunțând o nouă soluție.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept neîntemeiate criticile recurenților privitor la cele invocate, precum că instanța de apel a dat o apreciere eronată declarațiilor martorilor apărării punând la baza deciziei doar declarațiile martorilor acuzării. Colegiul lărgit menționează, că asupra acestor critici instanța de apel s-a pronunțat (f.d. 33, v. 3), just apreciind declarațiile martorilor Balazz T., și Arpad T., fiind pusă la îndoială veridicitatea acestora, din motiv, că *"de vreme ce aceștia sunt prieteni cu inculpatul și astfel urmăresc același scop de protejare a inculpatului, întru evitarea răspunderii penale"*. Totodată, instanța de recurs stabilește ca declarațiile acestor martori vin în contradicție cu restul probelor acumulate legal de către organul de urmărire penală (*menționate la pct. 5 al prezentei decizii*) și supuse unei ample analize, atât în cadrul judecării cauzei penale în instanța de apel cât și în ordine de recurs, fiind confirmată vina inculpatului în cele incriminate.

Referitor la declarațiile inculpatului, că acesta nu cunoștea despre faptul, că pașaportul tehnic al automobilului era falsificat, ca și pașaportul depistat în automobil pe numele său ce aparținea statului Guineea-Bisau, Colegiul lărgit le va apreciază critic, deoarece din declarațiile ultimului reiese "am găsit o persoană, care s-a dat competentă în perfectarea actelor, respectiv am prezentat tot pachetul de documente solicitat, inclusiv ancheta cu fotografia alipită, contra sumei de 200 de euro, și am obținut pașaportul în decurs de 2-3 luni" – declarații referitor la pașaportul din Guineea-Bissau; "după ce mi-a fost blocată orice acțiune asupra automobilului de model Toyota Highlander cu n/î DK-1952-Z, am hotărât la inițiativa unei cunoștințe care locuia în Senegal să o înmatriculez în acest stat contra sumei de 500 euro", astfel inculpatul conștient în ambele cazuri, contra unor sume de bani a evitat procedura legală de a obține actele sus menționate, iar în asemenea condiții este exclus faptul primirii actelor, de tip pașaport în baza fotografiei încredințate unei persoane necunoscute, fără prezența persoanei care urmează să îl primească. Totodată, Colegiul lărgit menționează, că chiar dacă există o astfel de procedură în alte state, partea apărării nu a prezentat nici un regulament, ce ar permite acest lucru, acest fapt fiind confirmat doar prin declarațiile inculpatului, or inculpatul de la bun început și cu bună știință și-a perfectat aceste acte false prin intermediar, contra unor sume de bani, pentru că avea alte scopuri, decât cele

relatate organelor de drept – acesta confirmându-se prin încercarea inculpatului de a se legitima ca fiind diplomat, responsabil de relațiile comerciale din partea Guineea-Bissau și Senegal în Europa.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, efectuând o reapreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, ce în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului Szabo A. în săvârșirea infracțiunilor imputate și prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal și art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor efectuată de instanța de apel, și criticată de recurenți în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competență instanțelor de fond.

Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

În continuare, privitor la pretinsa încălcare a pct. 7) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocată de recurenți și anume că *apelul a fost introdus tardiv*, în opinia Colegiului penal lărgit nici acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, deoarece nu a fost stabilită această presupusă eroare de drept invocată de către recurenți. Din materiale dosarului rezultă, că sentința primei instanțe a fost pronunțată la data de 03 aprilie 2015 (f.d. 147-159, v. 2), astfel conform art. 402 Cod de procedură penală, *"termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu prevede altfel"*, iar apelul procurorului este depus pe data de 09 aprilie 2015 fapt confirmat prin ștampila de intrare, aplicată pe apelul declarat (f.d. 177-186, v. 2). În asemenea condiții, instanța de recurs respinge acest argument ca fiind declarativ și lipsit de orice suport legal.

Referitor la pretinsa încălcare invocată de recurenți și prevăzută de pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, instanța de recurs consideră că, acest temei la fel nu este incident în prezenta cauză.

Sub aspectul situației de *"neîntrunire a elementelor infracțiunii"*, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

La caz, se constată, că instanța de apel a cercetat toate probele administrate în cauză și le-a dat o apreciere obiectivă, ce în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpatului în cele imputate lui. Conținutul probelor și valoarea lor probatoare a fost analizată minuțios în textul prezentei decizii și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Deși, inculpatul pe întreg procesul penal a avut o poziție unică de nerecunoaștere a vinei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, însă instanța de apel întemeiat a conchis că acest fapt nu generează achitarea inculpatului, deoarece în cursul judecării cauzei în ordine de apel au fost prezentate probe, ce înlătură dubiul judiciar și dovedesc cu certitudine vinovăția lui în comiterea acestei infracțiuni. Versiunea inculpatului și poziția apărării este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice. Pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel a fost stabilit cu certitudine, că în acțiunile lui se întrunesc elementele constitutive ale componentei de infracțiune prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal.

Așadar, în cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel, s-a constatat cert, ca fiind dovedită vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, corect fiind apreciate critic declarațiile făcute de Szabo A. în calitate de bănuț, prin care acesta neagă fapta comisă, considerându-se a fi victima celor întâmplate din motivul ne cunoașterii că pașaportul tehnic al mașinii de model Toyota Highlander II 3.3, cu nr. WIN. JTEEW44A192030622 și cu n/î DL-1952-Z era fals, totodată inculpatul a recunoscut veridicitatea expertizei din care reiese că acest document este fals, negând faptul că avea intenția de a introduce automobilul menționat ca contrabandă, ceea ce nu corespunde realității, aceste declarații ne coroborând cu restul probelor.

Instanța de apel a soluționat cazul, examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. La aprecierea probelor judecătorii sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți, în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cu referire la argumentele recurențelor, privind modalitatea de apreciere a probelor, Colegiul lărgit constată, că instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a cercetat probele administrate la dosar, dând citire materialelor cauzei, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ca urmare corect a stabilit starea de fapt. Ca rezultat pentru considerentele de fapt și de drept expuse, Colegiul va menține soluția instanței de apel în privința lui **Szabo A.**, ca o consecință directă a prezenței probelor în sensul învinuirii înaintate.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze, că infracțiunea prevăzută de art. 248 Cod penal, este o infracțiune formală, aceasta se consideră consumată: a) din momentul trecerii de **facto** a frontierei vamale a Republicii Moldova în cazul introducerii de bunuri pe teritoriul Vamal al Republicii Moldova; b) din momentul depunerii declarației vamale sau al *efectuării altor operațiuni vamale care denotă intenția de a introduce bunuri fraudulos, presupunând că făptuitorul imprimă celor săvârșite o aparență de legalitate*. Astfel, inculpatul cunoscând cu certitudine că actele mijlocului de transport au fost falsificate, pe care a achitat o sumă de 500 euro, în mod intenționat, dorind să ducă în eroare colaboratorii vamali, a pregătit două abțibilduri cu inscripția "CD", care au fost plasate pe barele de protecție din față/spate, prezentându-se drept persoană diplomată, iar în scopul întăririi acestei versiuni a

prezentat un act, potrivit căruia acesta a fost perceput drept persoană diplomată de către colaboratorii vamali, până când acest lucru nu a fost infirmat de către ambasada Ungariei. În asemenea condiții, Colegiul lărgit consideră, că acțiunile inculpatului și anume prin prezentarea pașaportului tehnic fals al automobilului, card/club CD SIC DIPLOMATIQUE INTERNETIONAL, aplicare pe automobil a abțibildurilor cu insigna CD, indică direct la prezența intenției directe de a introduce mijlocul de transport pe teritoriul Republicii Moldova prin contrabandă, prezentând intenționat acte ce erau vădit false (adică, și-a declarat bunul prezentând acte neautentice). Totodată, latura subiectivă a infracțiunii de contrabandă se caracterizează prin vinovăție în forma intenției directe, scopul și motivul infracțiunii pot fi diferite și nu influențează încadrarea juridică a infracțiunii.

În concluzie, Colegiul atestă, că criticele recurentului referitoare la greșita condamnare a inculpatului, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, nu sunt întemeiate și nu pot determina adoptarea unei soluții contrare celei adoptate de instanța de apel.

Colegiul penal apreciază, că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și ca urmare anume instanța de apel a procedat la o corectă încadrare juridică, fiind stabilită o corectă determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal.

Astfel, se constată că instanța de apel în cauză dată a stabilit toate elementele componente ale infracțiunii de contrabandă, legătura cauzală dintre acțiunile inculpatului și urmările prejudiciabile cauzate, elucidând aceste aspecte desfășurat în decizia sa.

Ca urmare, Colegiul penal consideră, că nu și-a găsit confirmarea cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către recurenți.

Reieșind însă din textul recursurilor, Colegiul lărgit atestă, că apărătorii la argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu au invocat nici un argument concret ce ar indica la o careva eroare de drept, expunându-și doar cu modalitatea de apreciere a probelor, ce nu constituie temei pentru recurs, reieșind din dispozițiile art. 427 Cod de procedură penală, invocând acest temei doar formal.

În viziunea, instanței de recurs, în prezenta speță nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către recurenți și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în ce privește individualizarea pedepsei stabilite inculpatului.

La acest capitol, Colegiul consideră, că în cazul supus judecării nu persistă temeiul de recurs invocat, iar pedeapsa stabilită de către instanța de apel este în limitele legii, fiind luate în considerație criteriile generale de individualizare prevăzute la art. 75 Cod penal, nefiind constatate careva încălcări ale drepturilor inculpatului, căruia i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, iar termenul pedepsei stabilite va duce la corectarea și reeducarea acestuia, luând în considerație scopul pedepsei penale prevăzut în art. 61 Cod penal.

La fel, din hotărârea instanței de apel, Colegiul lărgit atestă, că s-a ținut cont de clasificarea infracțiunii săvârșite de inculpat, ca fiind una gravă, comisă cu intenție, de motivul acesteia, caracterul prejudiciabil și pericolul pentru societate, personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost judecat, precum și de circumstanțele cauzei. Astfel, instanța de recurs, consideră justă hotărârea instanței de apel de a stabili inculpatului pedeapsa în limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale incriminate de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Din considerentele enunțate, Colegiul lărgit, statuează că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Referitor la faptul invocat de către recurenți privind neclaritatea anunțării inculpatului în căutare, deoarece pe tot parcursul examinării cauzei penale era cunoscut locul aflării inculpatului, fapt confirmat prin materialele anexate la cauza penală, Colegiul lărgit menționează, că conform art. 321 alin. (5) Cod de procedură penală – *instanța, în cazul neprezentării nemotivate a inculpatului la judecarea cauzei, este în drept să dispună aducerea silită a inculpatului și să-i aplice o altă măsură preventivă sau să înlocuiască cu o altă măsură care va asigura prezentarea lui în instanță, iar la demersul procurorului, să dispună anunțarea inculpatului în căutare, totodată conform alin. (2) al aceleiași norme – judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul: 1) când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță; 2) când inculpatul fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul lui este confirmat și de apărătorul lui; 3) examinarea unor cauze privitor la săvârșirea unor infracțiuni ușoare când inculpatul solicită judecarea în lipsa sa. Așadar, în cauza dată instanța de apel conducându-se de prevederile legale, luând în considerație, că inculpatul a fost învinuit de comiterea unei infracțiuni grave, iar judecarea în lipsa sa contravine prevederilor art. 321 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța prin încheierea din 01 februarie 2016 (f.d. 236-238 v, 2) la solicitarea procurorului conducându-se de prevederile legale întemeiat la anunțat pe inculpat în căutare, or prin diferite motive acesta s-a eschivat de la pronunțarea sentinței din data de 03 aprilie 2015, la materialele cauzei nu este recipisa de primire a copiei sentinței semnată de către inculpat, fapt ce denotă că acesta încă de atunci, cât și pe tot parcursul examinării cauzei în instanța de apel, în mod intenționat sub diferite pretexte s-a eschivat de la judecarea cauzei.*

Prin urmare, Colegiul lărgit apreciază criticile recurenților sub aspectele invocate, ca fiind nefondate, deoarece instanța de apel a respectat exigențele prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală și a judecat, conform legii, cauza penală în privința lui Szabo A., în fapt și în drept.

În acest context, Colegiul penal concluzionează, că argumentele invocate de către recurenți în recursurile ordinare sunt neîntemeiate, fapt ce determină concluzia de respingere a acestora ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii contestate.

9. În conformitate cu prevederile art. 434 - 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocații Cernit Taisia și Albu Inga în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Szabo Attila**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 09 august 2016.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion